

til Gjenstand for Forhandling med de vedkommende fremmede Stater, saa vilde denne Betragtning ligesaa fuldt gjøre sig gjældende nu, som efter at vort Forslag er vedtaget; thi ogsaa da vil der kun blive Tale om delvis at sætte Bestemmelsen i Kraft paa de vedkommende fremmede Staters Omraade. Jeg antager, at den ærede Ordfører vil give mig Ret i, at den høitærede Finantsminister ikke kan opfatte Vedtagelsen fra 2den Behandling saaledes, at det skulde kunne aabne Udgangen til en Overenskomst, som skulde omfatte hele det vedkommende Statsomraade, thi det udelukkes jo absolut ved Forslagets Hovedbestemmelse om de Finier, som ere dragne mellem Texelen og Rindesnes og mellem Kalmar og Rügenwalde. Jeg kan derfor ikke se, at den høitærede Minister har nogen Grund til at sige, at mit Endringsforslag vil gjøre den paagjældende Bestemmelse en eneste Smule mere ubrugelig, end den er. Det er jo muligt, at den i sin nuværende Skikkelse kan støde paa Vansteligheder fra Udlandets Side; men det forandres jo ikke ved mit Endringsforslag, som kun gaar ud paa at udelukke Muligheden af, at Finantsministeren skulde have Myndighed til at begunstige enkelte danske Gaane i Modsatning til andre. Med Hensyn til det Forslag, som er stillet af et Mindretal i Udvalget, om at lade § 3 gaa ud, da skal jeg bemærke, at jeg — hvad jeg ogsaa sagde ved 2den Behandling — er mest tilbøjelig til at udstemme Paragrafen, forsaavidt som den ikke kan faae en Affattelse, som man kan være tjent med. Jeg vilde have stemt for § 3, dersom det af mig stillede Endringsforslag blev vedtaget, hvorimod jeg ellers vilde have stemt imod den. Nu ere vi jo imidlertid overordentlig uheldigt stillede derved, at Afstemningen jo nu ved 3die Behandling skal foregaa saaledes, at Afstemningen over Paragrafen gaar forud for Afstemningen over Endringsforslagene. Dette er en af Konsekventerne af den — som jeg gjentagne Gange har sagt — noget forcereede Maade, hvorpaa disse Spørgsmaal, som jo ere af gennemgribende Betydning, behandles. Disse Spørgsmaal skulde jo have faaet deres egentlige Afgjørelse ved 2den Behandling, hvor Afgjørelsesmaaden kunde have ført til et rigtigere Resultat, medens man nu maa bestemme sin Afstemning af Hensyn til, hvad man efter et Skjøn om Stemningen i Salen maa antage har mest Chance for at blive vedtaget eller forkastet. Efter hele den Gang, som Sagen har havt, har jeg den Tro, at mit Forslag til § 3 ikke vil blive vedtaget, og at Bestemmelsen altsaa vil blive staaende i den Skikkelse, som den har fra 2den Behandling, med denne — som jeg anser det for at være — uimelige Bemyndigelse i Finantsministerens Haand, eller ogsaa, at Paragrafen vil blive vedtagen i den Skikkelse, som er foreslaaet af Finantsministeren, og hvor der efter min Mening er en ganske vilkaarlig Afskillelse mellem visse

danske Gaane. Jeg kan ikke paa nogen Maade se, hvorfor Beile skal udelukkes, naar Fredericia tages med, og jeg kan heller ikke se, hvorfor Stege skal udelukkes, naar Præstø tages med. Jeg skal i den Henseende minde om, at Lovforslaget gaar videre end Loven af 1863, som indskrænker Rettinghederne for Sundfarten til Rjøbenhavn, Helsingør og Rjøge, medens dette Forslag udvider den til Storehedinge, Præstø og Faxe. Hvorfor man er bleven staaende ved denne Grændse, som jo maa blive en fuldstændig vilkaarlig Grændse, kan jeg ikke indse, og dersom altsaa det af den høitærede Finantsminister stillede Forslag bliver vedtaget, saa vil jeg heller ikke kunne give Paragrafen min Stemme i den Skikkelse, som den da vil faae. Jeg vil derfor henvise til at stemme for Mindretallets Forslag om at udstemme § 3, da man jo ikke kan vide, hvilket Forslag der vilde være blevet vedtaget, hvis det havde været ved 2den Behandling.

Rosod: Jeg vil kun sige, at da jeg kun har tiltraadt Endringsforslaget under Nr. 4 af Tjenstvillighed for at gjøre det muligt at faae det fremsat, saa vil jeg, hvis dette Forslag kommer til Afstemning, stemme imod det (Bøffen: Det er sagt.). Det er vistnok ikke blevet sagt for mit Vedkommende.

Bøffen: Jeg har ikke sagt det for det ærede Medlems Vedkommende alene, men jeg har sagt det paa alle mine Medforslagsstilleres Vegne.

Sad: Da jeg forrige Gang havde Ordet, forudsatte jeg ganske vist — men jeg tror, det var en Feil af mig —, at Spørgsmaalet, om § 3 skulde falde bort eller ikke, vilde komme sidst under Afstemning. Derfor udtalte jeg, at jeg vilde stemme imod § 3, hvis den ikke fik den Skikkelse, som jeg antog, at Finantsministeren vilde støtte i det andet Thing, men som Situationen nu er, og efter som det er givet, at Spørgsmaalet, om Paragrafen skal blive staaende eller ikke, vil komme under Afstemning først, saa vil jeg tilstaa, at jeg opfatter Stillingen i dette Thing saaledes, at § 3 ikke let vil blive vedtagen i en tilfredsstillende Skikkelse. Saavidt jeg kan skjønne, er hele Udvalget med Undtagelse af min ærede Medforslagsstiller og jeg imod Paragrafen i en anden Skikkelse end den, som nu er foreslaaet til 3die Behandling, og vi hørte jo nylig, at det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bøffen) ogsaa er imod Paragrafen i en saadan Skikkelse. Da dette er Tilfældet, saa tror jeg ikke at kunne gjøre Andet end at opfordre andre ærede Medlemmer, hvem det er om at gjøre, at Loven overhovedet kommer ud, til at følge det af mig og det ærede Medlem for Histed Amts 2den Valgkreds (Sagb) stillede Endringsforslag; jeg vil bede dem om at stemme imod § 3.